

Men saadanne Bestemmelser tror jeg ikke man kan faa dette Ting med til. Hvad de to ærede sidste Talere ytrede, gik jo ogsaa i denne Retning, og deri maa man give dem Ret. Der er her Tale om forskellige Forhold, man vil gribe ind i. Der er nogle Lønninger, man vil forhøje, og andre, som man ikke vil forhøje, hvad jeg ikke tror vil være i Overensstemmelse med dette Tings Opfattelse. I Henhold til, hvad der blev udviklet af den sidste ærede Taler, skal jeg saaledes kun tillade mig at nævne Oprettelsen af en ny Klasse af saavel Kontor- som Trafikassistenter. Det er vistnok ikke den rette Maade at ville ordne denne Sag ved almindelige Lønningslove. Ved at vedtage noget midlertidigt derom, ville vi have foregrebet kommende Bestemmelser i den Grad, at vi sikkert vanskeligt kunne komme bort derfra. Der er ogsaa en anden Lønningsklasse, med Hensyn til hvilken det undrer mig lidt, at Ministeren har gjort Forskel. Vi havde tidligere under de særlige Lønningsklasser haft et Par Litra, omfattende Funktionærer med lige høj Lønning. Her ved tænker jeg særlig paa 9de og 10de Lønningsklasse, Depotarbejdere, Portører og Brokarle; de have hidtil været ens stillede og ens lønnede, og jeg kan ikke se, at der bør gøres nogen Forskel paa dem, deres Uddannelse er jo omtrent den samme, og om deres Arbejde end ikke er det, saa optager det dog sin Mand fuldt ud. Naar man opretter en Plads, er det dog nødvendigt at lønne vedkommende saaledes, at han kan leve af den. Jeg tænker endvidere paa Klassen Nr. 11, de saakaldte Stationsbude. Om dem siges det i Betænkningen, at det er til Dels ældre Folk i nemme Tjenester. Men jeg tror ikke, at det er nogen behagelig Stilling saaledes at staa Vagt omkring i Dørene i Slud og Træk og saa løbe Byen rundt saa rask, de kunne; paa mange Steder leverer man dem endog Cykler, for at de kunne faa deres Arbejde udført i Tide, og jeg mener derfor, at Lønnen er for lille. Det Krav bør stilles, at de kunne leve af deres Løn; men dette Ting kan ikke om Lønninger under 1,200 Kr. sige, at de ere tilstrækkelig store, efter at det har vedtaget den sidste Lønningslov for Skolelærerne. Jeg er glad ved denne, og jeg tror, at Tinget har fuld Ret, naar det gav denne Lov, med et saadant billigt Krav for Øje, men saa maa der ogsaa gøres noget baade i denne og i flere af de andre Etater i samme Retning. Det undrer mig derfor, at den højtærede Minister ikke har

ladet denne Klasse faa noget Tillæg. Derimod kan det om den Klasse, der kommer lige bag efter, siges, at disse Folk staa som en Slags Lærlinge, og det er jo ogsaa Tilfældet i andre Etater, at man ikke i Læretiden giver fuld Løn, men endogsaa, naar det kniber, lader dem selv lægge noget til. Paa den anden Side glæder det mig, at Ministeren vil give virkelige Forhøjelser af de Lønninger, der ere noget højere, og at Tinget her ogsaa er med dertil. Der er en Klasse, som i Henhold til § 3 er meget brøstholden, derunder høre Personerne under 2den—10de Klasse blandt de almindelige Lønninger. Deres Lønninger gaa fra 3,600 ned til 960 Kr. Her har man ganske vist fra Regeringens Side vedtaget ny Alderstillæg; men hvis Ministeren vil gennemgaa Bestemmelserne, vil han se, at kun ganske faa kunne faa dette Alderstillæg. Og hvem er det, der faa det? Det er de højeste Klasser, thi det er de ældste; de have været i Tjenesten i 16 Aar. Men det er de unge Stationsforstandere, som have 2—3—4 Aars Tjeneste under 16 Aar, og som sidde paa de laveste Lønninger, det gaar ud over. Denne Lov er jo kun midlertidig og ikke lagt an paa Fremtiden, derfor ville de ikke naa det allermindste. Man har ment, at disse skulde faa en Del af deres Udkomme ved Svinevejning, som Vejere og Maalere o. s. v.; men nu viser det sig, at de intet have faaet eller i alt Fald grumme lidt. Jeg tror, at Ministeren har gjort Uret ved ikke at lade Løven komme disse Folk, som i Almindelighed sidde med store Familier, til gode.

Jeg tillader mig derefter at udtale min Glæde over, at der saavel fra den højtærede Minister og særlig fra Ordføreren for Flertallet er fremkommet Udtalelser, der gaa i Retning af, at man muligvis til 3die Behandling kan enes om at give et Lønningstillæg eller Alderstillæg, eller hvad man nu vil kalde det, efter saadanne Bestemmelser, at det ikke griber ind i nogen som helst Lønningslov. Det var den Tanke, jeg udtalte ved Finanslovens 1ste Behandling, hvis Lønningsloven ikke skulde sætte Frugt. Det lader nu til, at det er saa godt som afgjort, at Tanken i alt Fald er modnet saavel hos Regeringen som hos Flertallet, og jeg haaber derfor at vi skulle faa den gennemført. Om man skal give et Tillæg paa 10—15—20 pCt. op til 12 eller 1600 Kr., skal jeg ikke afgøre, det overlader jeg til rette Vedkommende, som skal forelægge Forslaget. Jeg konstaterer kun, at der er Mulighed